

Kazimierz Rulka

Biogram ks. dr hab. Wojciecha Frątczaka

Studia Włocławskie 16, 9-25

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BIOGRAM

KS. DR. HAB. WOJCIECHA FRĄTCZAKA

Wojciech Zbigniew Frątczak (najstarszy spośród pięciorga rodzeństwa, jeden brat zmarł jako niemowlę) urodził się 9 kwietnia (w dokumentach państwowych jest błędna data: 9 maja) 1949 r. w miejscowości Księża Wólka (pow. Poddębice), w parafii Niemysłów, skąd pochodziła jego matka. Ochrzczony został (jako Zbigniew Wojciech) 18 kwietnia 1949 r. w Niemysławie. Rodzice jego, Stefan i Marianna z d. Kałużna, mieszkali wówczas w Popowie, gdzie ojciec pracował w szkole rolniczej jako ogrodnik. Obecnie miejsce to jest dnem zalewu Jeziorsko na rzece Warcie. Około 1954 r. przeprowadzili się do Maszewa (w parafii Jeziorsko), gdzie wydzierżawili od miejscowej dziedziczki kawałek ziemi i dwa mieszkania w dworze. Gdy nieco się dorobili, kupili kawałek ziemi, założyli gospodarstwo (zajmowali się głównie ogrodnictwem) i stopniowo pobudowali konieczne zabudowania.

W latach 1956–1963 Wojciech uczył się w szkole podstawowej w Jeziorsku. W tym czasie, 16 lipca 1961 r., przyjął sakrament bierzmowania. Należał do grona ministrantów. W latach 1963–1967 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Aleksandrowie Łódzkim, gdzie uzyskał świadectwo dojrzałości.

Następnie studiował filozofię i teologię w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku w latach 1967–1974. Był to czas, w którym polskie władze komunistyczne starały się wszelkimi sposobami utrudniać alumnom seminariów duchownych drogę do kapłaństwa, m.in. poprzez zmuszanie ich do służby wojskowej, od której studenci uczelni świeckich byli zwolnieni. Także alumn Wojciech Frątczak, wraz z sześcioma kolegami kursu II, zmuszony został ją odbyć (28 X 1968 r. – 16 X 1970 r.) w jednostce kleryckiej w Bartoszycach (J.W. 4413). W czasie pobytu w wojsku zdał egzaminy z niektórych przedmiotów z programu kursu II w seminariach w Olsztynie i Pieniężnie, a po powrocie z wojska zdał we Włocławku pozostałe egzaminy z kursu II i został promowany na kurs III.

Historii Kościoła w seminarium wrocławskim uczył się u ks. mgr. Stefana Szczeblewskiego, który formację w zakresie historii Kościoła uzyskał na Akademii Teologii Katolickiej, przede wszystkim u znanego i wybitnego historyka polskiego, bernardyna o. Hieronima Eugeniusza Wyczawskiego (1918–1993). Pod kierunkiem ks. Szczeblewskiego Wojciech Frątczak napisał pracę dyplomową pt. „Kościelne czasopiśmiennictwo wrocławskie” (Wrocław 1973, 65 s., mszps).

Już w czasie studiów seminaryjnych dał się poznać jako człowiek o nieprzeciętnej niezależności i samodzielności w sposobie bycia, otwarcie i zdecydowanie określający swoje stanowisko. Jako „bardzo chciwy wiedzy” został wytypowany na studia specjalistyczne.

Po ukończeniu studiów seminaryjnych 15 czerwca 1974 r. przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa wrocławskiego Jana Zaręby. Po święceniach przez dwa lata pracował jako wikariusz, najpierw w parafii Bytów na Kujawach (1 VII 1974 – 12 VIII 1975), a następnie w parafii Russocice (12 VIII 1975 – 5 VIII 1976).

Jesienią 1975 r. został skierowany przez bp. Jana Zarębę na studia specjalistyczne z zakresu historii Kościoła na Akademię Teologii Katolickiej w Warszawie. W pierwszym roku akademickim 1975/76 dojeżdżał na nie z wikariatu, a od początku roku akademickiego 1976/77 kontynuował je jako studia stacjonarne. Trafił tutaj, podobnie jak jego nauczyciel z lat kleryckich, na prowadzone przez o. H.E. Wyczawskiego seminarium Nowożytnej Historii Kościoła Powszechnego w Polsce, na którym napisał pracę magisterską pt. „Wrocławskie czasopisma kościelne w latach 1898–1939” i 20 XI 1978 r. uzyskał stopień magistra teologii w zakresie historii Kościoła.

Po zaliczeniu kursu doktoranckiego (1978–1979) został skierowany do pracy w Kurii Diecezjalnej Wrocławskiej, gdzie przez 27 lat (1 X 1979 – 30 IX 2001, 2002 – 18 VI 2007) pełnił różne funkcje. Najpierw, od 1 października 1979 r., pracował na pół etatu w archiwum kurialnym, a następnie przez 20 lat – od 19 grudnia 1981 r. do 1 lutego 2002 r. (formalnie umowa o pracę rozwiązana została kilka miesięcy wcześniej – 30 IX 2001 r.) – pełnił funkcję notariusza kurialnego. Dnia 9 stycznia 1982 r. został mianowany ponadto członkiem Diecezjalnej Komisji Charytatywnej (na trzy lata), a 27 lutego tego roku zastępcą referenta (dyrektora) charytatywnego (zwolniony z tej funkcji 22 czerwca 1985 r.).

Nie zaprzestał jednak pracy naukowej. W pierwszych latach pracy kurialnej napisał, pod kierunkiem o. Hieronima Wyczawskiego, rozprawę doktorską pt. „Biskup Michał Kozal. Życie – męczeństwo – kult”, którą

obronił 7 XII 1981 r. (została ona później opublikowana drukiem) i 14 XII 1981 r. otrzymał stopień doktora teologii w zakresie historii Kościoła. Ta powstała z inspiracji bp. J. Zaręby monografia była potrzebna do prowadzenia procesu beatyfikacyjnego biskupa Michała. Jednak zbieranie materiałów do pracy było znacznie utrudnione z powodu włączenia wielu dokumentów do akt prowadzonego procesu beatyfikacyjnego, co czyniło je praktycznie niedostępnymi. Nie mógł też liczyć na pomoc promotora procesu z ramienia diecezji, ks. Stanisława Librowskiego, który miał inną wizję kolejności podejmowania opracowań dotyczących biskupa Kozala. Napisana przez ks. Frątczaka rozprawa dla potrzeb prowadzenia procesu beatyfikacyjnego została przetłumaczona na język włoski przez ks. Tomasza Kaczmarka (*Vescovo Michal Kozal. Vita – attività – culto*, Włocławek 1985).

Dwa lata po obronie pracy doktorskiej, od roku 1983 (nominacja z 2 IX 1983 r.) podjął prowadzenie wykładów z historii Kościoła w czasach nowożytnych i najnowszych w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku, które prowadzi do dnia dzisiejszego. W 2001 r., po utworzeniu Wydziału Teologicznego na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika, podjął tam wykłady z historii Kościoła jako adiunkt. W tym czasie, 29 października 2008 r., po przedstawieniu rozprawy pt. *Diecezja włocławska w czasie II wojny światowej* i pozytywnym przebiegu kolokwium habilitacyjnego na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego (26 X 2008 r.), uzyskał tytuł naukowy doktora habilitowanego nauk teologicznych w zakresie historii Kościoła. Od 1 października 2011 r. jest kierownikiem Zakładu Historii Kościoła Nowożytnej na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu. Ponadto w latach 1992–2013 wykładał historię Kościoła na Studium Teologii we Włocławku (Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie – Sekcja św. Jana Chrzciciela).

Po odejściu ze stanowiska notariusza, od 1 lutego 2002 r. do 30 czerwca 2007 r. zatrudniony był przez Kurie Diecezjalną Włocławską na pół etatu w Archiwum Diecezjalnym we Włocławku.

Wielokrotnie powierzano mu różne prace redakcyjne i wydawnicze. Przez 20 lat (1981–2001) uczestniczył w redagowaniu „Kroniki Diecezji Włocławskiej”, najpierw jako członek zespołu redakcyjnego, a potem przez 13 lat (1988–2001) był faktycznym jej redaktorem. W 1988 r. kiedy zaczęto wydawać na małej poligrafii „Biuletyn Kurii Diecezjalnej we Włocławku”, który miał być uzupełnieniem „Kroniki”, jego redagowanie powierzono także ks. Frątczakowi i pełnił on tę funkcję do 2001 r. Uczestniczył także w redagowaniu trzech roczników diecezji włocławskiej

(dużych). Był redaktorem roczników na rok 1983 i 1991 (w tym ostatnim opracował także informacje historyczne o parafiach w dekanatach: sieradzki I, sieradzki II, szadkowski, warcki, złoczewski) oraz członkiem zespołu redakcyjnego okazałego rocznika na rok 2000 (*Diecezja włocławska 2000*, Włocławek 2001). Ponadto w latach 1983–2007 był członkiem rady redakcyjnej „Zapisków Kujawsko-Dobrzyńskich”, wydawanych przez Włocławskie Towarzystwo Naukowe.

W 1987 r. (7 września) został włączony do komisji ds. publikacji pism bł. Michała Kozala, powołanej przez biskupa pomocniczego diecezji włocławskiej Romana Andrzejewskiego, który został też jej przewodniczącym. Oprócz przydzielonych mu do przygotowania do druku części pism Kozala ks. Frątczak opracował także instrukcję tego wydawnictwa źródłowego. Pisma w znacznej części zostały opracowane redakcyjnie, ale – z braku podjęcia odpowiedniej decyzji ze strony władz diecezjalnych – nie zostały ostatecznie opublikowane, co zapewne okaże się niekorzystne dla ewentualnego przyszłego procesu kanonizacyjnego.

Ks. Frątczak miał też znaczący udział w zorganizowaniu we Włocławku (ul. Gdańska) dwóch izb pamięci wybitnych osobistości związanych z diecezją włocławską: bp. Michała Kozala (1987) i prymasa Stefana Wyszyńskiego (mianowany członkiem komisji dla zorganizowania tej izby 26 kwietnia 1994 r.). Przez wiele lat był ich kustoszem, aż do czasu ich faktycznej likwidacji w 2008 roku. Ekspozyty z obu izb zostały przeniesione do Muzeum Diecezjalnego we Włocławku i czekają na zorganizowanie tam odpowiednich ekspozycji.

Po otwarciu się w latach osiemdziesiątych XX wieku możliwości prowadzenia przez Kurie Diecezjalną Włocławską wewnętrznej działalności poligraficznej, ks. Frątczak – wykazujący się sporymi zdolnościami technicznymi w tej dziedzinie – najpierw obok ks. Leonarda Urbańskiego, a potem stopniowo coraz bardziej samodzielnie zajmował się sprawą zakupu odpowiednich maszyn kopiujących i poligraficznych, ich obsługi oraz konserwacji. Formalnym potwierdzeniem jego praktycznej działalności w tym zakresie było mianowanie go w 1988 r. (9 kwietnia) odpowiedzialnym za wydawanie wszystkich publikacji kurialnych („Kronika Diecezji Włocławskiej”, „Biuletyn Kurii Diecezjalnej Włocławskiej”, „Rocznik Diecezji Włocławskiej”, „Kalendarz Liturgiczny Diecezji Włocławskiej”). Po erygowaniu w 1989 r. Włocławskiego Wydawnictwa Diecezjalnego przez rok zajmował się różnymi powierzonymi mu przez dyrektora Wydawnictwa sprawami, a został zwolniony 20 września 1990 r. z pracy w tej

instytucji (gdzie – jak sam pisał – przyszło mu pełnić funkcję „szofera i drukarza”) na własną prośbę (z 28 V 1990 r.).

Jest członkiem trzech towarzystw naukowych. Jako członek Sekcji historii Kościoła Polskiego Towarzystwa Teologicznego brał co roku udział w zjazdach polskich wykładowców historii Kościoła. W 1999 r. (8–9 kwietnia) zorganizował taki zjazd we Włocławku, podczas którego świętowano też 85. rocznicę urodzin nestora historyków włocławskich, ks. prof. Stanisława Librowskiego. Organizował też inne sympozja historyczne w diecezji. Od 1983 r. jest członkiem Włocławskiego Towarzystwa Naukowego i przez czternaście lat (1983–2007) należał do Zarządu tego Towarzystwa. Jest także członkiem Teologicznego Towarzystwa Naukowego Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku od chwili jego formalnego powołania, tzn. od 1984 r.

W 1991 r. (14 lutego) został włączony do komitetu, któremu wyznaczono jako zadanie przygotować włocławski etap czwartej pielgrzymki ojca świętego Jana Pawła II do Ojczyzny. W 1994 r. występował jako przedstawiciel biskupa włocławskiego w niektórych spotkaniach Europejskiego Komitetu Organizacyjnego Jubileuszu 1000-lecia Śmierci św. Wojciecha i w ramach tych obchodów zorganizował 26 maja 1995 r. w Kazimierzu Biskupim sympozjum pt. „Przed tysiącleciem męczeństwa świętego Wojciecha”, z udziałem prymasa J. Glempa. W 2008 r. (15 października) został włączony jako członek Komisji ds. Obchodów Jubileuszu Konsekracji Katedry Włocławskiej.

W 1993 r. (11 grudnia) został mianowany dyrektorem Stacji Radia Maryja we Włocławku. Realnie oceniając, że włocławskie środowisko kościelne nie ma możliwości utworzenia własnego programu radiowego, przekazał, za zgodą biskupa włocławskiego, częstotliwość przydzieloną diecezji włocławskiej centrali Radia Maryja w Toruniu, zastrzegając diecezji możliwość emitowania w miarę potrzeby własnych audycji.

Oprócz pracy naukowej, dydaktycznej, urzędniczej i organizacyjnej przeszedł mu pełnić wiele innych funkcji.

W 1986 r. przez pięć i pół miesiąca (od 13 stycznia do 1 lipca) pełnił funkcję tymczasowego administratora parafii Chrystusa Króla we Włocławku (Rózinowie).

Udzielał się w duszpasterstwie specjalnym i czyni to nadal. W 1982 r. został wyznaczony przez władzę diecezjalną na opiekuna pielgrzymki do Rzymu na kanonizację bł. Maksymiliana Marii Kolbego (10 października 1982 r.). W 1984 r. (19 listopada) mianowany został (na 3 lata) referentem

ds. duszpasterstwa wczasowo-turystycznego w Wydziale Duszpasterskim Kurii Diecezjalnej Włocławskiej, a potem jego odpowiedzialność w tym zakresie została określona jako duszpasterstwo pielgrzymów i turystów (do 2007 r.). Z nominacji bp. Jana Zaręby był kapelanem i delegatem biskupim do sprawy wyborów u sióstr karmelitanek bosych we Włocławku-Michelinie, od czasu ich sprowadzenia (1985) do czasu wybudowania nowego klasztoru i zamknięcia klauzury (1991).

Od 12 listopada 1981 r. do 6 czerwca 1982 r. był stałym zastępcą kapelana Zakładu Karnego we Włocławku-Mielęcinie. Wypadło mu pełnić tę funkcję w najbardziej represyjnym okresie wprowadzonego przez władze komunistyczne stanu wojennego w Polsce (1981–1983). Zakład ten był w tym czasie miejscem więzienia członków związku zawodowego „Solidarność”. Ks. Frątczak, który nigdy nie był człowiekiem strachliwym, potrafił i w tym czasie w miarę swych możliwości pomagać tamtejszym więźniom politycznym także w zakresie bardzo praktycznym, przede wszystkim przez przekazywanie informacji internowanym oraz od internowanych na zewnątrz.

Kolejnym aspektem jego działalności duszpasterskiej jest duszpasterstwo strażaków i myśliwych. Zapewne od czasu służby wojskowej pozostał mu sentyment do służb mundurowych. Nieformalnie myśliwstwem interesował się od dawna. Formalnie w 1993 r. został członkiem Polskiego Związku Łowieckiego i został przyjęty do koła nr 7 „Bóbr”, następnie został członkiem Koła Łowieckiego nr 108 „Darz Bór” we Włocławku i pełni w nim funkcję prezesa. W 1997 r. (7 listopada) został mianowany wojewódzkim kapelanem Polskiego Związku Łowieckiego we Włocławku, a 7 grudnia tegoż roku kapelanem Wojewódzkiej Straży Pożarnej we Włocławku. W następnym roku (13 marca 1998 r.) powierzono mu funkcję koordynatora duszpasterstwa myśliwych w Polskim Związku Łowieckim i pełni tę funkcję do dziś. Z tej racji brał udział w licznych centralnych uroczystościach myśliwskich w Warszawie i innych okręgach PZŁ. W 2006 r. (26 stycznia) został mianowany diecezjalnym duszpasterzem myśliwych i straży pożarnych w diecezji włocławskiej i pełni tę funkcję dotychczas.

W uznaniu jego pracy dla Kościoła został wyróżniony godnościami kościelnymi. W 1994 r. (24 lutego) został mianowany kapelanem papieskim. Jest także od 2 lutego 2009 r. kanonikiem gremialnym kapituły katedralnej we Włocławku.

Otrzymał wiele odznaczeń świeckich, w tym – państwowych: Brązowy Krzyż Zasługi, Złoty Krzyż Zasługi (2002, na wniosek Włocław-

skiego Towarzystwa Naukowego); strażackich: Srebrny Medal za Zasługi dla Pożarnictwa, Złoty Medal za Zasługi dla Pożarnictwa, Złoty Znak Związku, Medal Honorowy im. Bolesława Chomicza (najwyższe odznaczenie Ochotniczej Straży Pożarnej), Członek Honorowy Straży Ochotniczej w Świątkowicach; łowieckich: Brązowy Medal Zasługi Łowieckiej, Srebrny Medal Zasługi Łowieckiej, Medal Św. Huberta, Medal Za Zasługi dla Łowiectwa Ziemi Sieradzkiej, Medal za Zasługi dla Łowiectwa Kujawsko-Dobrzyńskiego, Medal Zasłużony dla Toruńskiej Organizacji Łowieckiej (2013); i n n y c h: Medal Komisji Edukacji Narodowej (2013), Złota Odznaka z okazji XXV-lecia NSZZ Solidarności Regionu Kujaw i Ziemi Dobrzyńskiej, Medal Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego (2009).

* * *

DOROBEK PISARSKI ks. Frątczaka, liczący w sumie ponad 360 pozycji, dotyczy w przeważającej części szeroko rozumianej tematyki diecezji włocławskiej. Podjął ją przede wszystkim w pracach pisanych dla osiągnięcia stopnia lub tytułu naukowego. Praca magisterska dotyczy czasopiśmiennictwa diecezji włocławskiej, rozprawa doktorska – życia, męczeństwa i kultu biskupa sufragana włocławskiego Michała Kozala, praca habilitacyjna – dziejów diecezji włocławskiej w czasie drugiej wojny światowej. Wszystkie te prace są na tyle wartościowe i potrzebne, że zostały ogłoszone drukiem, a dwie ostatnie z nich kilkakrotnie (praca doktorska trzykrotnie, praca habilitacyjna dwukrotnie).

Z 34 artykułów naukowych ks. Frątczaka niemal wszystkie dotyczą diecezji włocławskiej. Tylko trzy dotyczą innej tematyki z zakresu historii Kościoła. Ważnym aspektem badań naukowych ks. Frątczaka są, jak wynika z tego, co napisano powyżej, dzieje diecezji włocławskiej w czasie II wojny światowej. Tej tematyki dotyczyła już jego praca doktorska poświęcona życiu i męczeństwu biskupa sufragana włocławskiego Michała Kozala. Następnie kilkakrotnie powracał do tej tematyki, ujmując w kolejnych (dziesięciu) artykułach różne jej aspekty.

Rozprawa o biskupie Kozalu składa się z sześciu rozdziałów, w których przedstawiono kolejne etapy życia Michała Kozala. Rozdział pierwszy został poświęcony jego środowisku rodzinnemu i latom młodzięcym. W rozdziale drugim omówione zostały jego pierwsze lata pracy w kapłaństwie, wypełnione zajęciami duszpasterskimi. Działalność na stanowisku prefekta szkolnego w Bydgoszczy, a następnie sprawowanie funkcji moderatora

i profesora w Seminarium Duchownym w Gnieźnie, a więc całokształt jego pracy pedagogiczno-wychowawczej, zostały przedstawione w rozdziale trzecim. Następnie została omówiona jego krótkotrwała działalność jako biskupa sufragana wrocławskiego. Wreszcie uwięzienie Kozala i jego obozowe koleje losu stały się tematem piątego rozdziału. W ostatnim rozdziale pracy zamieszczono opis okoliczności jego śmierci, przedstawiono kult pośmiertny i aktualny stan jego procesu beatyfikacyjnego.

Ukoronowaniem tego zakresu badań naukowych ks. Frątczaka jest praca habilitacyjna *Diecezja wrocławska w czasie II wojny światowej* (Wrocław 2008; wyd. 2 popr. i uzup., Wrocław 2013). Recenzujący ją autor napisał: „Polska historiografia kościelna wzbogaciła się o cenne studium podejmujące trudny okres okupacji hitlerowskiej na terenie diecezji wrocławskiej. Dzięki solidnie przeprowadzonej kwerendzie praca stała się wszechstronnym opracowaniem, które imponuje analizą faktów i skrupulatnością w ustalaniu strat osobowych i materialnych poniesionych przez Kościół wrocławski w latach 1939–1945. Stała się ona przez to publikacją, która zasługuje nie tylko na dostrzeżenie, ale i rekomendację. Żywić należy nadzieję, że tak rzetelnie przygotowana monografia na trwałe wpisze się w kanon prac odnoszących się do położenia Kościoła katolickiego pod okupacją hitlerowską, a dla przeciętnego czytelnika stanie się przewodnikiem po trudnych i męczeńskich dziejach diecezji wrocławskiej”.

Bardzo ważne w dorobku ks. Frątczaka są także dwa artykuły dotyczące roli Kościoła w życiu miasta Wrocławka, będącego stolicą diecezji, a niegdyś także miastem biskupim, opublikowane na przełomie XX i XXI wieku w najnowszej dwutomowej monografii tego miasta, pod red. J. Staszewskiego (*Wrocław. Dzieje miasta*): *Wrocławskie środowisko kościelne w latach 1793–1918* (t. 1, Wrocław 1999, s. 563–581); *Kościół rzymskokatolicki we Wrocławku w okresie Drugiej Rzeczypospolitej* (t. 2, Wrocław 2001, s. 221–255).

Ks. Frątczak prowadził też badania nad dziejami poszczególnych parafii diecezji wrocławskiej. Najpierw przez wiele lat zbierał materiały do monografii parafii, z której pochodzi, mianowicie Jeziorska. W efekcie tych badań powstała okazała monografia tej parafii, opublikowana dwukrotnie (Wrocław 2003, 2006).

Oprócz dwóch opublikowanych monografii dwóch parafii (Jeziorska i Niemysłowa) w ostatnich latach opublikował kilka artykułów dotyczących dziejów innych parafii, opracowanych przede wszystkim na podstawie akt wizytacyjnych.

Ks. Frątczak ma też znaczne zasługi w biografistyce diecezji wrocławskiej. Na pierwszym miejscu należy wymienić tu jedenaście haseł bio-biograficznych duchownych diecezji wrocławskiej opublikowanych w *Słowniku polskich teologów katolickich* (t. 6, 8, 9), pięć życiorysów w publikacji *Zasłużeni dla Wrocławka* (Wrocław 1991), siedemnaście biogramów we *Wrocławskim słowniku biograficznym* (t. 1–4, 6), a także 30 biogramów w specjalnym samoistnym dodatku do „Kroniki Diecezji Wrocławskiej” w 1989 r. Ponadto od 1976 r. pisał systematycznie nekrologii zmarłych kapłanów diecezji wrocławskiej, publikowane najpierw tylko w „Kronice Diecezji Wrocławskiej”, a potem (od 1984 r.) także w dwutygodniku diecezji wrocławskiej „Ład Boży”. W sumie zebrało się ich ponad 200.

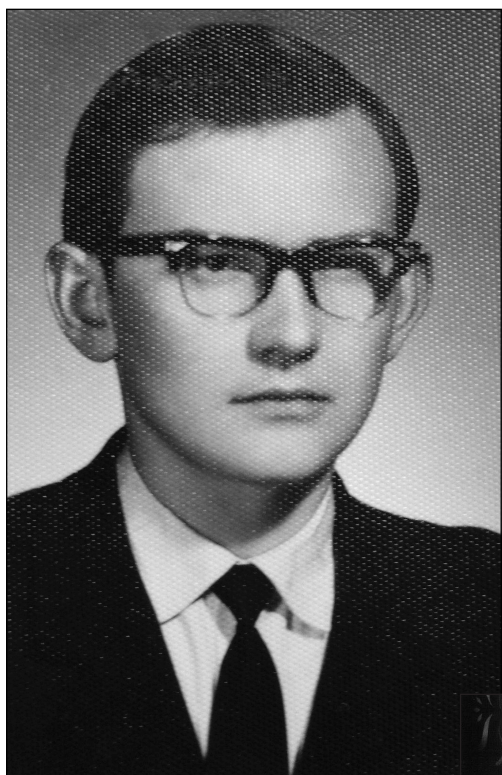
Ponadto opublikował ponad 20 artykułów popularnonaukowych lub popularnych w wyżej wspomnianym dwutygodniku „Ład Boży”.

Na marginesie zasadniczych zainteresowań naukowych ks. Frątczaka należy zauważyć kilka publikacji powstałych z racji jego zaangażowania w myślistwie, którego jest fascynatem.

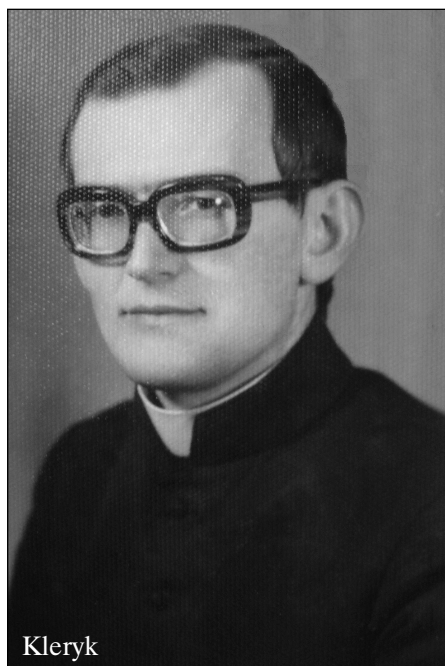
Wydawałoby się, że podejmowana przez ks. Frątczaka „lokalna” tematyka sprawi, iż jego publikacje będą znane jedynie w środowisku wrocławskim. Liczne cytowania jego opracowań także w publikacjach powstałych poza tym środowiskiem wskazują jednak, że są one znane znacznie szerzej.

Chociaż ks. Frątczak w swoich badaniach naukowych opiera się przede wszystkim na materiałach archiwalnych, najczęściej tych przechowywanych w Archiwum Diecezjalnym we Wrocławku, to jednak nigdy nie zaniedbywał zgromadzenia własnego księgozbioru jako warsztatu pracy naukowej. Zresztą – jak sam przyznaje – „zawsze był zachłanny na książki”. Poprzez kupno i darowizny publikacji (często z dedykacjami autorów), a także kopiowanie wydawnictw w inny sposób nieosiągalnych, zgromadził znaczący zbiór, w którym znalazły się także pozycje z tematyki pozahistorycznej, ponieważ z reguły nie pozbywał się otrzymanych książek, choć od czasu do czasu przekazywał niektóre z nich w darze do biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławku (włączono około 200 wol.). Dopiero w ostatnich latach oczyścił swój księgozbiór z publikacji o tematyce pozahistorycznej, przekazując je innym. Obecnie jego księgozbiór liczy jeszcze ponad 2000 woluminów. Zebrał też, z nadzieją na przyszłe wykorzystanie, wiele kserokopii materiałów archiwalnych.

opracował ks. Kazimierz Rulka

Uczeń

Kleryk

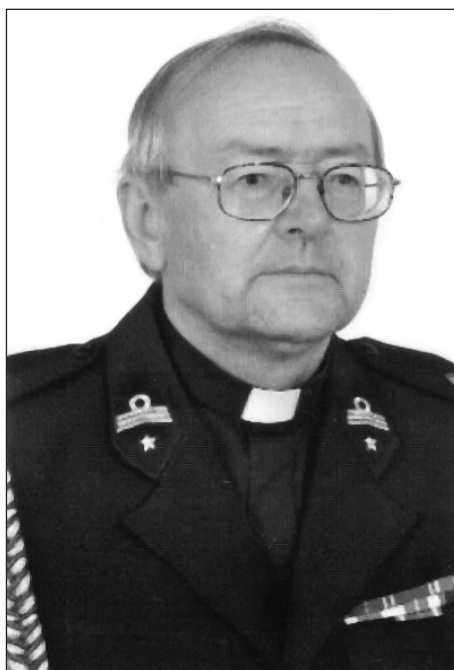
Kapłan

Kanonik wrocławskiej kapituły katedralnej

Kleryk-żołnierz 1968–1970

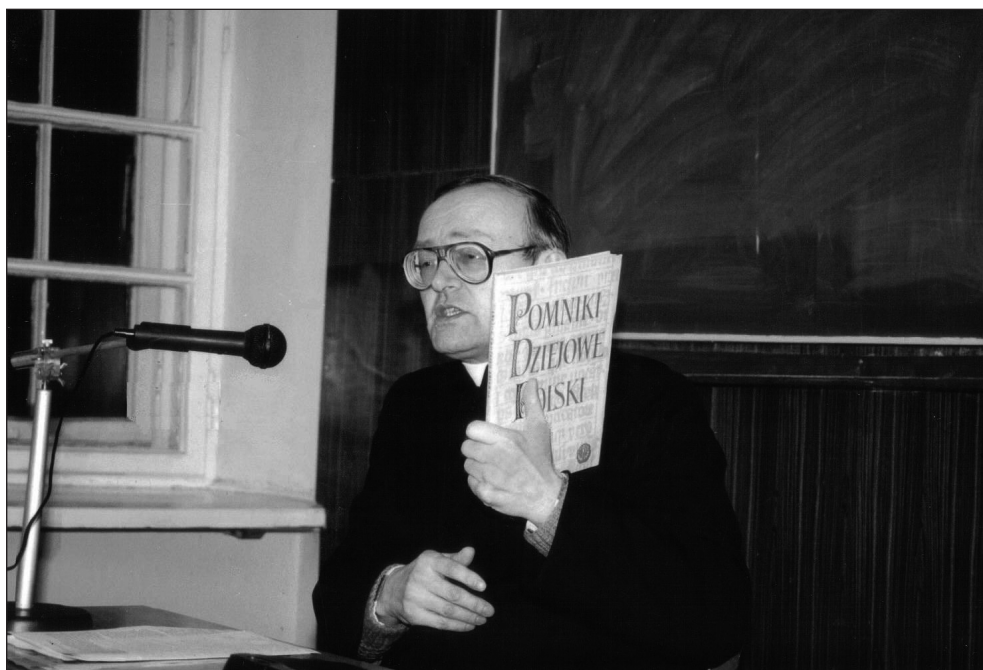
Kapelan strażaków

Kapelan myśliwych

Jubilat z fantazją

Wykładowca historii

Członek Zarządu Włocławskiego Towarzystwa Naukowego

Z ojcem świętym Janem Pawłem II

Wizyta przedstawicieli władz PZŁ u prymasa Józefa kard. Glempa. Od prawej: łowczy krajowy dr Lech Bloch, łowczy okręgowy we Włocławku Grzegorz Wiśniewski, kapelan ks. W. Frątczak

Życzenia wigilijne składane biskupowi Wiesławowi Alojzemu Meringowi przez delegację Okręgu Włocławskiego PZŁ

W imieniu biskupa włocławskiego Bronisława Dembowskiego na spotkaniu z Lechem Wałęsą we Włocławku

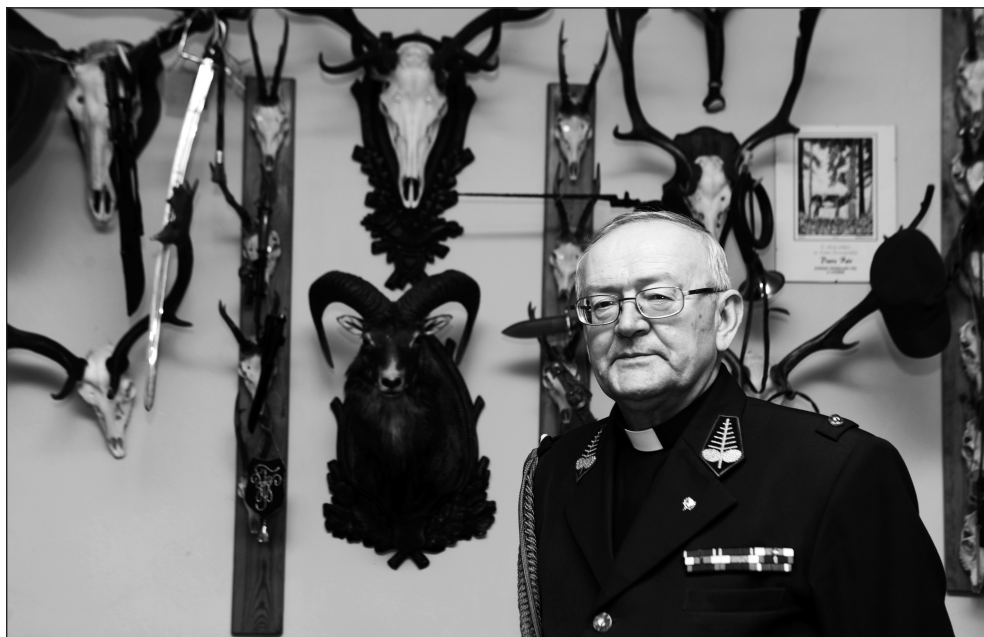
Z biskupem Bronisławem Dembowskiem w Ciechocinku w czasie konkursu sygnalistów

Poświęcenie sztandaru Koła Łowieckiego „Darz Bór”

Kapelani PZŁ na polowaniu na bażanty. Od lewej ks. Józef Seweryn z Przedcza, ks. W. Frątczak, ks. Gabriel Aronowski z Brodnicy, ks. Leon Ulatowski z Torunia (zm. 2013), ks. Ryszard Pruczkowski z Bydgoszczy

Kącik myśliwski Jubilata w jego mieszkaniu

Koledzy kursowi w 25. rocznicę święceń kapłańskich przed meczetem skały w Jerozolimie. Stoją od lewej: ks. prof. Ireneusz Werbiński, ks. mgr Stanisław Tofil, ks. Sylwester Antczak, ks. mgr Dionizy Lewandowski. Siedzą od lewej: ks. W. Frątczak, ks. dr. hab. Tomasz Kaczmarek, ks. prof. Krzysztof Konecki, ks. mgr Stefan Maćczak (zm. 2014)

W kręgu rodzinnym